

အင်္ဂုဇာန်

အာ ၁ မ် ဇီ ဆာ င တ :

အင်္ဂုဇာန်
နံပါတ်

မတ်လ

လွန်လေပြီးသော ခရစ်နှစ် (၃၀၀၀) တနင်္လာနေ့မှ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ။

နေရာကား . . .

ရန်ကုန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မထသလေကြောင်းအမှတ် (၃၉) လိုင်း ပါစင်ဂျာလေယာဉ်ပေါ်တွင် ဖြစ်၏ ...

'ဦး . . . ခနဲ ခရာတွက်သံကြားသည် နှင့် အမှတ် (၃၉) အဲယားကွန်း အမြန်လေယာဉ်၏ ခေါင်းမိုးပေါ်တွင် လိမ္မော်သီးတောင်းများ တက်ချည်နေသော လေယာဉ်စပါယ်ယာမောင်ပါမှ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် . . .

"ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီလောက်တောင် မှုတ်ချင်နေရတာလဲ ဂိတ်မှူးရဲ့ . . . ခုနက တစ်စီးထွက်သွားတာတောင် ငါးမိနစ်မပြည့်သေးဘူး . . ."

လေယာဉ်စပါယ်ယာမောင်ပါ စကားကို စတုဂံဖိုက်ဘာဂိတ်ထဲတွင် ထိုင်နေသော ဂိတ်မှူးမှ . . .

"ဟေ့ကောင် လျှာမရှည်နဲ့၊ မင်းတင်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ခရီးသည်တွေကိုလည်း ပြန်ကြည့်ပါဦး..."

ဂိတ်မှူး၏ စကားကြောင့် လေယာဉ်ပေါ်မှ ခရီးသည် များ ကြွက်စီကြွက်စီ ဖြစ်သွား၏။

"ဟုတ်ပဲ . . . အီး . . . ဒီမှာ လှုပ်လို့ တောင် မရတော့ဘူး . . . ဟိုနက်

ကတိုင်နဲ့ အဒေါ်ကြီး ဟိုဘက်နည်းနည်းတိုးပါဗျ . . ."

"ဟာ . . . ဘယ်နှယ့်တိုးလို့ ရတော့မှာ လဲ ရှင်လာတိုးကြည့်ပါလား . . . လေယာဉ်ကလည်း ထွက်ကို မထွက်နိုင်ဘူး. . . ပြောတော့အဲယားကွန်းအထူးလေယာဉ်တဲ့ . . . တင်ထားတာကလည်း . . . အီး . . ."

"ဟေ့ . . . မောင်းပါဟ . . . ဒီမှာ သေတော့မယ် ကျပ်ညပ်နေတာပဲ . . ."

ခရီးသည် များ ၏ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဆူညံစွာ အော်ဟစ်သံကို လေယာဉ်စပါယ်ယာမှ ဂရုမစိုက်သလိုဖြင့် ချည်လက်စတောင်းများကို ဆက်ချည်ရင်း . . .

"မောင်းမှာ ပေါ့ဗျ . . . ဒရိုင်ဘာ (ပိုင်းလော့) လာရင်မောင်းမှာ ပါ ဒရိုင်ဘာမရှိသေးဘဲ ဘယ်နှယ့်မောင်းလို့ ရမှာ လဲ . . ."

လေယာဉ်စပါယ်ယာ၏ စကားကြောင့် ခရီးသည် များ အားလုံး လေယာဉ်ခေါင်းခန်းသို့ ဝေ့ကြည့်ကြသည် ။ ဦးခေါင်းခန်းတွင် သူတို့ တွေ့ရသည် မှာ ကျော့ကျော့နေသော ကောင်မလေးနှစ်ယောက်။

"ဟွန်း . . . ငါတို့ အဘွားကြီးတွေကြတော့ ခေါင်းခန်းဆိုမရဘူးတဲ့ ဟိုကောင်မလေးတွေကျတော့ကြည့်ပါလား . . ."

ဆံပင်လိမ်ကောက်ကောက်နှင့် အဘွားအို၏ မဲ့ရှုံ့ရှုံ့စကားကို စပါယ်ယာမှ ဆတ်ဆတ်ထိမခံဘဲ . . .

"ဒါက ဒရိုင်ဘာအကြိုက်ကိုးဗျ . . . သူအားရှိတာ သူတင်မှာ ပေါ့"

စပါယ်ယာ၏ စကားကြောင့် လေယာဉ်တစ်စီးလုံး . . .

ဆူညံသွားကြပြန်၏။ ထိုအထဲကမှ သည်းမခံနိုင်တော့သော လူကြီး

တစ်ဦးမှ ...

"ဟေ့ကောင် ... မင်းဒရိုင်ဘာက ဒီအချိန်ထိ မလာသေးရအောင် ဘယ်မှာ သွား ... နေလဲကွ ဟေ ..."

ထိုသူ၏ အမေးကို စပါယ်ယာမှ ချည်ထားသောကြိုးများ ခိုင်မခိုင် ဆွဲဆန့်ကြည့်ရင်း ...

"ခွက်ပုန်းသွားကစ်နေတာ ဖြစ်မှာ ပေါ့ဗျာ ... ဟော ... ပြောရင်း ဆိုရင်း လာပြီ ..."

လာပါပြီ ကိုရွှေလေယာဉ် ဒရိုင်ဘာ (ပိုင်းလော့) ခွက်ပုန်းကစ် လာတာများ လာသည် ထင့် ခြေလှမ်းပင်မမှန်ချင်တော့ ... လေယာဉ်နားရောက်တော့ လေယာဉ်စပါယ်ယာကို မော့ကြည့်ပြီး...

"ဟေ့ကောင် ... မောင်ပါ ဂိတ်မှူးမှတ်ပြီးပြီလား၊ မှတ်ပြီးရင် ထွက်မယ် ..."

ဒရိုင်ဘာအမေးကို စပါယ်ယာမှ အဖြေမပေးမီ ခရီးသည် များ ထဲမှ တစ်ယောက်က ...

"အောင်မလေး ... မှတ်ပြီးတာမှ ကွန်ပျူတာမပေါ်ခင်ကတည်းက . . . အခုမှ မူးရူးပြီး ရောက် လာပြီးတော့များ ဒီမှာ စောင့်နေရတာ ခြေထောက်ပါ ဓာတ်တိုင်ဖြစ်တော့မယ် ..."

ထိုသူ၏ စကားကို ဒရိုင်ဘာက စိတ်ဆိုးသွားပြီး ...

"မစောင့်နိုင်ရင် (ကက) လေယာဉ်(စဉ်းလုံးငှားလေယာဉ်အသေးစား) ငှားစီးသွားပေါ့ဗျာ ... လိုင်းလေယာဉ်စီးရင်တော့ ဒီလောက်တော့ သည်းခံရမှာ ပဲ ..."

ဟူသော စကားကြောင့် ခရီးသည် များ ဆူညံသွားကြပြန်သည် ။
လေယာဉ်ဒရိုင်ဘာမှ ခရီးသည် များ စကားကို မကြားယောင် ပြု၍ ရှူး
သိုးသိုးနှင့် လေယာဉ်ခေါင်းခန်းသို့ ရောက်သောအခါ ခေါင်းခန်းတွင် ထို
င်နေသော မိကျော့ကျော့နှစ်ဦးကိုမြင်သည် နှင့် သူ၏
မျက်နှာအမူအရာမှာ ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားပြီး . . .

"အစ်ကိုကြီးခုနစ်ကပြောတာ ညီမတို့ မပါဘူးနော် . . . အနောက်က
လူတွေကိုပြောတာ . . ."

ဟူ၍ ရူးတူးမူးတူးအသံနှင့် ပြောလိုက်သောကြောင့် လေယာဉ်တွင်း
ခရီးသည် များ ဆူညံသွားပြန်လေ၏။

ဒရိုင်ဘာမှ ခရီးသည် များ ၏ စကားကိုဂရုမစိုက်ဘဲ . . .

"ကဲ . . . မောင်ပါ ခရီးသည် ပြည့်ရင်သွားမယ်ဟေ့ . . ."

ဟု အော်လိုက်ရာ စပါယ်ယာမှ လည်း အားကျမခံ . . .

"ဆွဲဆရာရေ . . . အတွင်းလေးထပ် အတွယ်ခြောက်ယောက် လေ
ထီးဖြူ (လေယာဉ်ထိန်းရဲ) လစ်ရင်လစ်သလို ခေါင်မိုးပေါ်တင်မယ် . . ."

အော်သံဆုံးသည် နှင့် 'ဒုန်း' . . . 'ဒိုင်း' . . . 'ဖွတ်' . . . အသံများ . . . မြ
ည်ဟီးပြီး အမှတ်(၃၉) လိုင်းအဲယားကွန်းလေယာဉ်ကြီး ကောင်းကင်ယံ
သို့ပျံတက်သွားလေတော့သည် ။

"အင်ဒိုပါလား . . . မလေးပါလား၊ ပါကစ္စတန်ပါလား၊ ဆော်ဒီပါ
လား မှတ်တိုင်တွေ မေးထားတယ်နော်၊ အင်ဒိုပါလား၊ မလေး . . ."

စပါယ်ယာ၏ အသံမဆုံးမီ လူကြီးတစ်ဦးမှ

"ဟေ့ သူငယ် ဒီလေယာဉ် အိန္ဒိယဘက်က ပတ်တာမဟုတ်လား"

ထိုသူ၏ အမေးကို လေယာဉ်စပါယ်ယာမှ စိတ်ညစ်သွားသလိုဖြင့်

"ဟား . . . ဘယ်နှယ့် အိန္ဒိယဘက်က ပတ်ရမှာ လဲ၊ ဒါအင်္ဂလန်က နေ အမေရိကန်ဘက်သွားတဲ့ လေယာဉ်ဗျ . . ."

စပါယ်ယာ၏ စကားကြောင့် ထိုသူနှစ်ဦးပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားကြပြီး

...

"ဟာ . . . ဒါဆို တို့ လေယာဉ်မှားစီးမိပြီ၊ ခဏလောက်ရပ်ပေးပါဦး"

ထိုသူ၏ စကားကြောင့် စပါယ်ယာမှာ ပို၍ စိတ်ညစ်သွားသလိုဖြင့်

"ဟာ . . . ရပ်ပေးလို့ မရဘူး၊ ဒီမှာ မှတ်တိုင်မရှိဘူး . . ."

လေယာဉ်စပါယ်ယာ၏ ခပ်မာမာစကားကြောင့် ထိုသူနှစ်ဦးမှာ မျက်နှာငယ်ကလေးများ ဖြစ်သွားကြပြီး . . .

"ခဏလောက်တော့ ရပ်ပေးပါကွာ . . . တို့ ပြန်ရမှာ အဝေးကြီးမို့ပါ"

ထိုသူနှစ်ဦး၏ အသနားခံစကားကို စပါယ်ယာမှ စိတ်ရှုပ်သလိုဖြင့် .

..

"ဟာ . . . ရပ်ပေးလို့ မရပါဘူးဆိုဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ဆင်းချင်ရင် ရှေ့ထန်းပင်မှာ ခဏမှေးပေးမယ်ဖြစ်မလား . . ."

ထိုသူနှစ်ဦး ခေတ္တတွေဝေသွား၏။ အတန်ကြာမှ မထူးတော့ဘူးဟူသော ပုံစံမျိုးနှင့် . . .

"ဖြစ်ပါတယ်ကွာ၊ ခဏလေးတော့ ကြာကြာလေးမှေးပေး . . ."

"ဆရာရှေ့ ရှေ့ထန်းပင်မှာ ခဏလောက်မှေးပေး တောသားနှစ်ယောက် ဆင်းမယ် . . ."

လေယာဉ်ကြီး ထန်းပင်နားသို့ ရောက်သောအခါ အရှိန်အနည်းငယ်

လျော့သွား၏။ ထန်းပင်ထိပ်ပိုင်း မြင်ရသောအခါ ထိုသူနှစ်ဦးမှာ 'ဝမ်း၊
တူး၊ သရိုး' တိုင်ပင်ခေါ်၍ ပြိုင်တူခုန်ချသွားလေရာ

"ဖောက်"

"ဖောက်"

"အောင်မလေး အမေရဲ့"

"ကွဲပါပြီဗျ . . . အသည်း . . . အသည်း"

လူနှစ်ဦးရဲ့ ထန်းပင်ပေါ်ခွလျက် သံကုန်ခြစ်အော်သံများ . . . ။

လေယာဉ်ကြီးက အရှိန်မှန်မှန်ဆက်လက်ထွက်ခွာဆဲ . . .

*

"ကဲ . . . လေယာဉ်စီးခတစ်ယောက် ရှစ်ထောင်ထုတ်ထားမယ်၊ တစ်သောင်းတန်ပေးရင်တော့ နှစ်ထောင်ပြန်မအမ်းဘူးနော် အစကတည်းက အကြွေတွေထုတ်ထား . . ."

စပါယ်ယာ၏ အော်သံကြောင့် ခရီးသည် များ မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွားကြပြီး . . .

"အောင်မလေး ပိုက်ဆံတော့ ပြန်မအမ်းချင်ဘူး၊ ပြောတော့လည်း အဲယားကွန်းလေယာဉ်တဲ့ တင်ထားတာကလည်း ကျပ်ညပ်ပြီး ပူအိုက်တာလည်း လွန်ပါရော . . ."

"ဟုတ်ပ"

"အေးဟုတ်တယ်၊ ဟေ့ကောင်တွေ အဲယားကွန်းဖွင့်လေကွာ ပူလှပြီ"

ခရီးသည် များ ၏ အော်သံကို စပါယ်ယာမှ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ . . .

"ဪ . . . အေးချင်တယ်ပေါ့ . . . ဟုတ်လား"

"အေးချင်တာပေါ့ကွ ဒီမှာ ပူအိုက်တာ သေတော့မယ် . . ."

ခရီးသည် တစ်ဦး၏ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ပြန်အော်သံကို စပါယ်ယာမှ သဘောကျသလို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်၍ . . .

"ဆရာရေ . . . အေးချင်လို့ တဲ့ "

ဒရိုင်ဘာမှာ လှည့်ပင်မကြည့်ဘဲ ထိုင်ခုံခါးပတ်ကို ပတ်လိုက်သည်။ ။
ကောင်မလေးများကိုလည်း ခါးပတ်ပတ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ။ ပြီးနောက်
လေယာဉ်တံခါးများကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်ရာ ...

"ဝုန်း..."

"အောင်မလေး သေပါပြီဗျာ..."

"အား လုပ်ကြပါဦး"

"အောင်မလေး... ပီ... ပီနေပြီတော့"

အော်သံနှင့်အတူ လေအရှိန်ကြောင့် ခရီးသည် များအားလုံး လေယာ
ဉ်နောက်ပိုင်းကို စုပြုံ၍ လိမ့်ကျသွားကြသည်။ ။

"ကိုင်း... အေးကြပြီလား..."

စပါယ်ယာ၏ အမေးကို ခရီးသည် အားလုံးမှ ...

"အား... အေးပြီ... အေးပါပြီ..."

"တော်ပါတော့ ဒီမှာ လန်ကုန်ပြီ မျက်ဖြူ မျက်ဖြူ"

"တော်ပါတော့ဆို..."

ခရီးသည် များ တောင်းပန်တော့မှ စပါယ်ယာက ...

"ရပြီ ဆရာရေ အေးပြီတဲ့..."

လေယာဉ်တံခါးများ 'ဝုန်း' ဆိုပြန်ပိတ်ကျသွားသည်။ ။

ခရီးသည် များ ထံမှ ကျွတ်စီကျွတ်စီအသံများ ဆူညံစွာထပ်ကြားရ၏
။ ခဏကြာသော် ဒရိုင်ဘာမှ ...

"ဟေ့ကောင်... မောင်ပါ..."

"ဗျာ ဆရာ . . ."

"ရှေ့တောင်ကုန်းမှာ လူတွေအချက်ပြတားနေတယ် . . . ဘယ်သွားမယ့် ခရီးသည် တွေလဲ တက်ကြည့်စမ်း . . ."

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ . . ."

လေယာဉ်စပါယ်ယာ မောင်ပါ လေယာဉ်ခေါင်းမိုးပေါ်ကုပ်ကပ်တက်သွားပြီး လေယာဉ်တောင်ပံစွန်းမှ နေ၍ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းနှင့် တက်ကြည့်လိုက်သည် ။ ပြီးနောက် အသံကျယ်ကျယ်နှင့် . . .

"မောင်း . . .ဆရာရေ . . . မောင်းမောင်း . . . ကူပွန်တွေဗျ . . . ကူပွန်တွေ . . . ပိုက်ဆံရမှာ မဟုတ်ဘူး . . ."

လေယာဉ်မှာ တောင်ကုန်းပေါ်မှ လူများကို အရှိန်ပြင်းစွာ ဖြတ်ကျော်သွား၏။

"ဟေ့ကောင် . . .မောင်ပါ . . ."

"ဗျာ ဆရာ . . ."

"မင်းဘယ်မှာ လဲ . . ."

"ကျွန်တော် လေယာဉ်အတောင်ပံမှာ ပါ ဆရာ . . ."

"အေး ဒါဆို လေယာဉ်ခေါင်းမှာ ဆီလာချူပေးဦး၊ ငါစက်သတ်ပြီး ဖရီးရိုက်လိုက်တာ ဆီပိတ်သွားတယ်မှတ်တယ်၊ စက်ပြန်နှိုးလို့ မရတော့ဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ လာပြီ ဆရာ . . ."

လေယာဉ်စပါယ်ယာမောင်ပါ ခေါင်မိုးပေါ်တင်ထားသော တောင်းကြီးတောင်းငယ်များကို ကျော်ဖြတ်နင်းပြီး လေယာဉ်ခေါင်း (ထိ

ပ်ဖူး) ကိုသွားသည် ။ ပြီးနောက် လေယာဉ်စက်ဖုံးကိုဖွင့်၍ ကာပရိုက်
တာမှ ဆီများကို ပါးစပ်နှင့် ချူထုတ်နေသည် ။ လေယာဉ်ပျံမှာ လည်း စ
က်မလည်တော့သောကြောင့် တဖြည်းဖြည်းအောက်သို့ နိမ့်ကျလာ၏။

"ဖွတ် . . .ဖွတ် . . .ဖွတ် . . .ရိုး . . ."

စက်ကားနီးမလား လေယာဉ်ကလည်း တဖြည်းဖြည်းနိမ့်ဆင်းလာ
သည် ။

"ဖွတ် . . .ဖွတ် . . .ဖွတ် . . .ရိုး . . ."

အသံမျိုးစုံနှင့်အတူ စက်နီးသွားပြီး၊ လေယာဉ်ပျံမှာ လည်း ငှက်ငယ်
အလား လေပေါ်သို့ ထပ်မံပျံတက်သွားလေသည် ။

*

ဝိုးခနဲ ဖြတ်တက်သွားသော လေယာဉ်ငယ်ကို ကြည့်ပြီး စပါယ်ယာမှ ဒေါသတကြီးဖြင့် . . .

အောင်မာ လေယာဉ်မောင်းနေလို့ သာပေါ့ . . . ဒုံးပျံသာမောင်းရရင် ဘယ်လိုနေမယ်မသိဘူး. . .။ ကက (အငှားလေယာဉ်) ထပ်ကျော်မယ် ဆရာရေ့ . . ."

"ဟေ့ကောင် . . .အရှေ့မှာ လေထီးဖြူ(လေယာဉ်ထိန်းရဲ) တွေရှိတယ်။ အတွယ်တွေသွင်းထား"

ဒရိုင်ဘာ၏ အလောတကြီးအော်သံကို စပါယ်ယာမှ . . .

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ဟုတ်ကဲ့ . . .ကဲ . . . အပေါက်ဝက အစ်ကိုလေးတွေ အထဲဝင် . . . ဟို ဘောင်းဘီတိုနဲ့ ဘကြီးအရှေ့တိုးလေဗျာ . . . ကဲ နည်းနည်းလေး စောင်းတိုးပေးပါ . . . လုပ်ပါဗျာ. . .ခဏလေးပါ . . . ရပြီဆရာရေ့ဆွဲထား . . ."

လေယာဉ်သည် အဖြူရောင်လေထီးများကိုစီး၍ ဝေါ်ကီတော်ကီနှင့် လေယာဉ်ထိန်းရဲများကို အလိုက်သင့်ကျော်ဖြတ်သွားကြပြန်သည် ။

"ဟဲ့ ဘာအရည်တွေလဲ . . ."

ခရီးသည် တစ်ဦး၏ အလန့်တကြားအော်သံကြောင့် ကျန်ခရီးသည်များ လည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကြပြီး . . .

"ဟုတ်ပဲ...နံ့မှ နံ"

"အင်း ငါးပိရည်တွေဖြစ်မယ်၊ ခေါင်မိုးပေါ်ကကျလာတာ"

"ဟုတ်ပဲ...ဟေ့ ဘယ်သူ့ငါးပိတွေလဲကွ နံလိုက်တာ..."

ခရီးသည် များ ၏ မကျေမနပ် ရေရွတ်သံကို နက်ကတိုင်နှင့် မိန်းမကြီးတစ်ဦးမှ မကျေမနပ်ထရပ်၍...

"ကျွန်မ ငါးပိရည်ရှင့် ကျွန်မငါးပိကိုများ နံသလေးဘာသလေးနဲ့ ဒါနု ယ်နှယ်ရရငါးပိ မဟုတ်ဘူး...အမေရိကန်ကို အိပ်စပို့လုပ်နေတဲ့ အမေ ရိကန်အသည်းကျော် ကျိုက္ခမီမျှင်ငမိရှင့် ကျိုက္ခမီမျှင်ငပိ..."

အမှတ်(၃၉) အဲယားကွန်းလေယာဉ်ကြီးကတော့ အရှိန်မှန်မှန် ခုတ် မောင်းနေဆဲ...။

*

အဲဒီနောက်ပိုင်းဟယ် . . .

သူ့အလုပ်မှ မလုပ်တော့ဘဲ

အချိန်ရှိသရွေ့ . . . ငါ့ကိုပဲ

ကြည့်နေတော့တယ်။

ထမင်းလည်း မစားတော့ဘူး၊

ညလဲမအိပ်တော့ဘူး . . .

အသည်းစား

နက္ခတ်

ငါ့ကိုကချစ်ကံခေတယ် ထင်ပါတယ် ရှယ်လီမီးယားရယ်။
အဲဒီလူကြောင့်သာပေါ့။ အဲဒီလူကို နင်သိမှာ ပေါ့။ သူကငါ့ကိုအမြဲတမ်း
မှန်ပြောင်းနဲ့ ချောင်းနေတာဟ။ အစကတော့ ငါက . . .

ဪ . . . သူတစ်ခါတလေ ကြည့်တာပဲလေဆိုပြီး မသိဟန်ဆောင်
နေလိုက်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့်ဟယ် သူကနေ့စဉ်ရက်ဆက်ကြီး
ငါ့ကိုပဲကြည့်နေတော့ ငါလည်း စိတ်ယိုင်ခဲ့ရတာပေါ့။

"ဪ . . . ငါ့ကိုဘယ်လိုတွေ့သလဲဟုတ်လား . . . အဟီ . . . ငါလ
ည်း မှန်ပြောင်းနဲ့ ပြန်ချောင်းနေလို့ တွေ့တာပေါ့ဟဲ့ . . . သူ့ကိုစတွေ့က

တည်းကလေ အဟိ . . .

သူ့မျက်လုံးတွေက တောက်ပြောင်နေတာပဲဟယ်၊ နောက်ပြီးမှတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးသိုင်းမွေးကလည်း ထူလပျစ်နဲ့ အသည်းယားစရာကြီး . . . အောင်မလေးပြောရင်းတောင် ကြက်သီးထ လာပြီ. . .ဟီး . . .ဟီ။

အရင်တုန်းကတော့ဟယ် သူ့ငါ့ကိုဦးတည်ပြီးကြည့်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မှန်ပြောင်းကြီးနဲ့ ဟိုဘက်ရမ်းချောင်းလိုက် ဒီဘက်ရမ်းချောင်းလိုက်နဲ့ ။

နောက် . . . ငါ့ကိုလည်း တွေ့ရော၊ သူဘယ်မှ မချောင်းတော့ဘဲ တစ်ချိန်လုံး ငါ့ကိုပဲကြည့်နေတော့တယ်။ ကြည့်တာမှ ဘယ်လောက်ကြည့်သလဲဆို ထမင်းတောင် ထမစားတော့ဘူး၊ နောက်မှန်ဘီလူးကနေကို မျက်လုံးမခွာတော့ဘူး။

ကြာတော့ သူ့ကိုငါသနားလာတာပေါ့ဟယ်၊ နင်စဉ်းစားကြည့်လေ၊ သူ့ခမျာ ငါ့ကိုစွဲလန်းလွန်းလို့ မအိပ်နိုင်မစားနိုင်ဖြစ်ပြီး မှန်ပြောင်းနဲ့ တငေးထဲငေးနေရရှာတယ်။

နောက်ပြီး ငါကလည်း ဟီ ဟီ . . . ဒါပေမယ့် တို့ က မိန်းကလေး မဟုတ်လား၊ သူ့ကိုချစ်စိတ် . . . အဲလေ . . . သနားစိတ်ရှိပေမယ့် ကိုယ်က မိန်းကလေး မဟုတ်လား။ (အဲ . . . မှန်ပြောင်းနဲ့ တော့ တခါတလေပြန်ချောင်းမိတာပေါ့လေ)

ဒီလိုနဲ့ ငါလည်း ဘယ်လိုပြောရမလဲ . . . ရေလာအောင်မြောင်းပေးတဲ့ သဘောတော့ မဟုတ်ပေမယ့် အဟိ၊ မြင်သာအောင် လမ်းကလေး လျှောက်ပြ၊ ကိုယ်ထင်လေးပြလိုက် လုပ်မိတော့တာပေါ့။

အဲဒါနဲ့ ဟယ် . . . သိလား သူ့ငါ့ကိုလည်း တွေ့ရော အံ့အားသင့်သွား

တယ် ထင်တယ်၊ စားနေတဲ့ ထမင်းလုပ်ကိုတောင် ဆက်မစားဘဲ (အဲဒီ အချိန် သူထမင်းစားနေတယ်) ကမန်းကတန်းမြို့ချပြီး ငါ့ကိုအသည်းအ သန်ချောင်း ပါလေရော။ ငါလမ်းတစ်ပတ်လျှောက်လိုက် သူပါးစပ်ကြီး ဟသွားလိုက် ငါသူ့ကိုဝှေ့ကြည့်လိုက်၊ သူထိုင်ရမလို ထရမလိုဖြစ်သွား လိုက်နဲ့ သိလား၊ အဲဒီအချိန်မှာ သူဖြစ်နေပုံက ရယ်လည်း ရယ်ရတယ် . . . ဟင်း . . .ဟင်း . . .။

အဲဒီနောက်ပိုင်းဟယ် . . . သူအလုပ်မှ မလုပ်တော့ဘဲ အချိန်ရှိသရွေ့ ငါ့ကိုပဲကြည့်နေတော့တယ်။ ထမင်းလည်း မစားတော့ဘူး၊ ညလည်း မအိပ်တော့ဘူး၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာလေ . . . တစ်ခါထဲ ယူပစ်လိုက်သလို ပိ န်ချိုးကျသွားတော့တာပဲ . . .သိလား၊ နောက်ပြီးအစကတည်းက မုတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်နဲ့ ဆိုတော့ သူ့ပုံကကြောင်စီစီကိုဖြစ်လို့ ။

တစ်လလောက်ကြာတော့ ငါလည်း သနားလာတာပေါ့ဟယ်၊ နင်စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဒီအတိုင်းဆက်သွားရင် သူလည်း ငါ့စိတ်နဲ့ သေမှာ ဟ၊ အဲဒါနဲ့ ငါလည်း သူ့ငါ့ကိုစောင့်ကြည့်နေကြောင်းကို ငါသိကြောင်းပြတဲ့ အနေနဲ့ အိမ်မှာ ရှိတဲ့ မှန်ပြားကလေးနဲ့ သူ့ဆီအချက်ပြလိုက်တယ်။

မှန်ပြားအလင်းရောင်မြင်တယ်ဆိုရင်ပဲ သူလန့်ပြီးထခုန်သလားပဲ။ နောက်မှ အသေအချာ ပြန်ကြည့်တယ်။ ငါကလည်း သိတဲ့ အတိုင်းမှန်ပြားလေးနဲ့ နောက်တစ်ခါအချက်ပြလိုက်တယ်ဆိုရင်ဘဲ သူ လေ . . .သူလေ . . .သိလား . . .

အောင်ပြီ . . . အောင်ပြီဆိုပြီး ထခုန်ပြီး ဝမ်းသာအားရကို အော် တော့တာပဲ။ ငါ့စိတ်ထဲမှာ သူရူးသွားသလားတောင် အောက်မေ့တယ်။ တကယ်ပါဟယ်၊ အရှူးတစ်ယောက်လိုပဲ၊ အခန်းထဲ ကွေးနေအောင်ပ

တံကတယ်။ အတော်ကြာတော့မှ အခန်းပြင်ပြေးထွက်သွားပြီး လူတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်ခေါ်လာတော့တယ်။ ပြီးတော့ ငါ့ဆီကို လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။

ငါလည်း ဟယ် ရှက်တော့ ရှက်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မှန်ပြားလေးကို ထောင်မြဲထောင်ထားလိုက်မိတယ်။ လူတွေကလည်း တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ပဲဟယ်၊ မှန်ပြောင်းနဲ့ ငါ့ကို လာကြည့်ကြပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ သူ့ကိုလည်း ချီးကျူးကြတယ် ထင်ပါတယ်။

ငါလည်း ပီတိစိတ်နဲ့ သူဘယ်နေ့ငါ့ဆီရောက်လာဦး၊ သူ့မိဘတွေနဲ့ ဘယ်အချိန်လာတောင်းဦး စောင့်နေလိုက်တာ ဒီနေ့ထိပါပဲ။

အဲဒါနဲ့ သိပ်မကြာဘူး သိလား၊ သူငါ့ကိုချောင်းနေတဲ့ မှန်ပြောင်းကြီးကို နေရာရွှေ့လိုက်တယ်။ ပထမတော့ ငါသူဘာလုပ်မှန်းမသိဘူးပေါ့၊ အခုတော့ ငါသိပြီ၊ သူငါ့ကိုမကြည့်တော့ဘဲ နင့်ကိုနင့်ကိုကြည့်နေပြန်ပြီ ရယ်လီမီးယားရယ်။

အဲဒါပါပဲ ရယ်လီမီးယားရယ်၊ သူနင့်ကို မှန်ပြောင်းနဲ့ အကြာကြီးချောင်းနေလို့ ရင်မခုန်မိစေနဲ့ နော်။

အဲဒီလူက အသည်းစားဘီလူးကြီးတော်ရေ . . . ငါကကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရလို့ သိတာ၊ နင်လည်း ငါ့လို တစ်ခုခုအချက်ပြန်ပြလိုက်ရင် သူနောက်တစ်ယောက်ကို ပြောင်းချောင်းဦးမှာ ၊ သတိသာထားတော့ ရယ်လီရေ . . . နင်ရင်မခုန်မိပါစေနဲ့ လို့ ဆုတောင်းရင်း . . .

ငါ့လိုခံစားရမှာ စိုးလို့ နော်၊

နင့်သူငယ်ချင်း

ရီဆယ်နိုဗစ် . . .

